

Zítřek

ČESKOSLOVENSKÝ OBČASNÍK

Září 2007 Číslo 8 Ročník 3

www.zitrek.ic.cz



Solidaritě maďarským komunistům!

Celému předsednictvu Maďarské komunistické dělnické strany (MKDS) hrozí dvoutleté vězení. V pátek 21. září 2007 proběhne na Městském soudu v Szekesfehervaru v Maďarsku v úřadu soudu prvního stupně slyšení v případě proti celému předsednictvu Maďarské komunistické dělnické strany. Předseda Gyula Thürmer a 6 dalších členů předsednictva MKDS jsou obviněni „z urážky na cti na veřejnosti“. Podle maďarského trestního zákoníku mohou být odsouzeni až na dva roky vězení.

Historie případu je následující:

V červnu 2005 bezprostředně po volbách do Evropského parlamentu bývalý místopředseda MKDS Attila Vajna zahájil širokou politickou a ideologickou ofenzívu proti vedení strany, požadující zásadní změnu politické linie strany. Hlavní podstatou jeho postoje bylo, že komunisté by měli spolupracovat a jít společně s Maďarskou socialistickou stranou, která vládne v Maďarsku od roku 2002. Byl úspěšný v získání podpory v těch měsících a obcích, kde členové Maďarské komunistické dělnické strany spolupracovali se socialisty v místních zastupitelstvech. Většina členů Ústředního výboru i většina komunistů odmítla postoj Attily Vajna a jeho podporovatelů jako politickou platformu, která chce zrevidovat celou politickou zkušenost strany, rozbit jednotu strany a změnit ji na reformistickou stranu, úže podporující s vládnoucími socialisty. Ústřední výbor potvrdil, že Maďarská socialistická strana je kapitalistická strana, pravice sociálnědemokratická strana, provádějící typickou neoliberální politiku. Nemá nic společného s levicovými programy a hodnotami. Ústřední výbor MKDS vyloučil Vajna a jeho podporovatele ze strany 12. března 2005. O několik týdnů později, 2. dubna 2005, Ústřední výbor svolal na 4. června 2007 21. sjezd strany, aby zažehnal politickou krizi. Vnitřní opozice vedená Attilou Vajnaem se obrátila na budapešťský soud s požadavkem zrušit platnost usnesení Ústředního výboru MKDS. Budapešťský městský soud zrušil platnost usnesení ÚV 8. června 2005. Soud obnovil Vajnaovu a jeho podporovatelům členství ve straně i ve všech řídicích orgánech strany a zrušil všechna usnesení 21. sjezdu. V důsledku toho byla MKDS ve velkém rozsahu paralyzována na několik dalších měsíců a nemohla činit potřebné přípravy pro parlamentní volby v dubnu 2006. To vedlo k velmi obtížné situaci v celé straně i v celém dělnickém hnutí. Předsednictvo MKDS vyjádřilo své názory v deklaraci. V té je řečeno, že rozsudek byl politický, což nemá obdoby v bývalé historii za poslední dvě desetiletí. Předsednictvo MKDS prohlásilo, že rozhodnutí soudu je odvetou moci za referendum iniciované Maďarskou komunistickou dělnickou stranou proti privatizaci nemocnic. (Referendum proběhlo v prosinci 2004 a proti privatizaci systému zdravotní péče se vyslovily téměř dva milióny voličů.) Budapešťský soud požadoval po předsednictvu strany, aby oficiálně demontovalo své názory vyjádřené v deklaraci a prohlásilo, že rozhodnutí soudu nemá nic společného s politikou. Vedení strany to odmítlo učelat. Předseda Budapešťského městského soudu obžaloval celé vedení strany. Maďarská policie vyšetřovala případ dle únoru 2006 (těsně před parlamentními

NEZÁVISLÝ OBČASNÍK LEVICOVĚ SMÝŠLEJÍCÍ MLÁDEŽE

volbami). Veřejný žalobce obvinil členy předsednictva MKDS z „urážky na cti na veřejnosti“.

Postoj MKDS:

Maďarská komunistická dělnická strana je přesvědčena, že toto soudní rozhodnutí porušuje maďarskou ústavu. Článek 61 ústavy dává každému svobodu, aby vyjádřil svůj názor. Máme za to, že soudní proces má za cíl napadnout Maďarskou komunistickou dělnickou stranu. V roce 2005 rozsudek budapešťského soudu zabránil naší straně využít zvýšené nespokojenosti lidu a dostat se do parlamentu. Teď, když je situace naší strany konsolidovaná, některé politické kruhy chtějí stranu zlikvidovat. Je to součást široké antikomunistické kampaně, která v Evropě probíhá. V Praze byl zakázán Komunistický svaz mládeže, v Budapešti byl zhanoběn hrob Jánoše Kádára, v Tallinu byl odstraněn památník sovětským hrdinům. Teď hrozí maďarským komunistickým předákům dva roky vězení. Draží soudruzi, potvrzujeme, že my, maďarští komunisté, budeme pokračovat v našem boji a nikdo nás nemůže zadržet. V této vážné situaci Vás žádáme o podporu a solidaritu. Žádáme Vás o solidaritu. Žádáme Vás, abyste odsoudili politický proces, který probíhá proti MKDS. Žádáme Vás o zorganizování mítinků před maďarským velvyslanectvím ve Vaší zemi, požadujících zastavení procesu proti komunistům a zaručení ústavních práv lidu. Jsme připraveni poskytnout veškeré požadované informace a vysvětlění. Laskavě Vás žádáme, abyste nás informovali o Vašem postoji. (Tel.: +36 30 9443 520, e-mail: mp200@online.hu mp200@online.hu Tato adresa je chráněna proti spamování, pro její zobrazení potřebujete mít Java scripty povoleny, fax: +361 313 5423)

Rekapitulace aneb Půč vládní koalice proti Ústavě ČR

Vývoj v naší zemi za posledních 18 let je v zásadě charakterizován dvěma obdobími. V prvním období bylo probuzeno a účelově živeno značné očekávání. Mnozí lidé se domnívali, že dojde k rychlému zvýšení jejich životní úrovně. Uvěřili propagandě, která je přesvědčovala o rychlém příchodu prosperity, o tom, že se jejich životy záhy promění k lepšímu. Toto období bylo až po řadě velice trpkých zkušeností většiny národa vystřídáno novým očekáváním změny a nápravy. A to hlavně proto, že se vytvořil dostatečně velký prostor pro sociálně demokratickou iluzi, že se tento stav dá natolik vylepšit, že žádná systémová změna podstaty kapitalismu není a nebude nutná. Můžeme dnes hovořit o majetkovém převratu, o bezpočtu konkrétních případech rozkrádání a tunelování celého státu, v podstatě se ale nestalo nic více než to, že česká společnost nabyla týchž rysů jako společnosti, které jsou nám kladeny za světlý vzor hodný následování. Až nyní si mnozí lidé uvědomují, co vlastně byl socialismus, jak chránil práva jednotlivců a jaké garantoval základní životní podmínky. Přivýtky kapitalismu je bolestné právě proto, že přes všechna proklamovaná práva člověk ve skutečnosti může těchto práv užívat, jen pokud disponuje potřebnou sumou na kontě. Občan, který žije z prostředků získaných v pracovním poměru, se kdykoliv může



stát obětí ekonomických kalkulací, může být kdykoliv manipulován a jeho míra osobní svobody je velice malá. A tak pod záminkou reformy veřejných financí uskutečnila celá vládní koalice spolu s charakterově pevnými poslanci zvolenými původně za ČSSD řadu kroků, které mají charakter puče proti Ústavě České republiky a její Listině základních práv a svobod. K takovým krokům nesporně patří hrubé omezení a v konkrétních případech i úplné popření jednoho ze základních Ústavou zaručených lidských práv - práva na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky. Z dalších protiústavních útoků je pak možné uvést například bez jakékoli náhrady provedené zrušení práva zaměstnanců a dalších osob na nemocenské dávky v prvních dnech nemoci. Popřením ústavního práva je už jen samotný fakt, že za překročení práhu lékařské ordinace má podle diktátu koalice ODS, lidovců, zelených a Pohanky a Melčáka zaplatit každý občan včetně kojenců, snad mi bude prominout tato rekapitulace, třicet korun. Přitom lékaře, kteří odmítnou tyto ostudné protiučinné poplatky vybírat, osobně předseda ODS navrhl pronásledovat a postihovat opakovanými peněžitými tresty ve výši padesáti tisíc korun. Porušením Ústavy a základních lidských práv je zcela zřejmé také diktát koalice, podle kterého má nemocný platit třicet korun za každý lék uvedený na receptu, který mu lékař předepíše. Devadesát korun pokuty pak podle koalice zaplatí občan, který se v naléhavém případě odváží obrátit na pohotovostní službu, lékařskou službu první pomoci a ústavní pohotovostní službu v sobotu a v neděli nebo přes týden od pěti odpoledne do sedmi hodin ráno. Ano, pučisté v protiučinných poplatcích stanovili i jednotlivé výjimky, kdy může být od finančního trestu za návštěvu lékaře pacient osvobozen. Nic to ale nemění na tom, že ústavní právo na bezplatnou zdravotní péči je fakticky masivně popřeno a rušeno. Jako výsměch a pohrdání člověkem působí mimo jiné nehorázný požadavek, že například nemocný pojištěnec v hmotné nouzi si má nechat vystavit a pak zřejmě každodenně na odboru sociálních věcí nechat znovu písemně potvrzovat, že je chudý, aby mu byly protiučinné poplatky případ od případu prominuty. V Listině základních práv a svobod, článku 31, a je nutné to stále připomínat, je přitom jasné stanoveno: Každý má právo na ochranu zdraví. Občané mají na základě veřejného pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči a na zdravotní pomůcky za podmínek, které stanoví zákon. Článek čtvrtý této Listiny pamatuje i na ty, kdo

pod nejrůznějšími záminkami by chtěli ústavní právo na bezplatnou zdravotní péči omezovat nebo likvidovat tak, jak to dělají ODS, lidovci a zelení. Ten článek jasně říká, že taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena. Tedy bezplatná zdravotní péče musí být dostupná všem občanům, kteří ji potřebují, a to bez výjimky a za rovných podmínek, které stanoví zákon. Ústava může snad za určitých podmínek tolerovat, že bohatí se pohybují se svými penězi a znalostmi, tak jako tomu je například v případě jistého Václava Havla a jeho kumpánů, mimo rámec ústavního práva na bezplatnou zdravotní péči a kupují či domlouvají si speciální zacházení a špičkovou léčbu i mimo veřejné pojištění. Ústava však neumožňuje, a v tom právě je jedním vládní koalice zcela nezákonně, aby kdokoli omezoval a rušil bezplatnou zdravotní péči formou zavádění přímých poplatků, nebo i nepřímo, omezováním veřejného pojištění. Že koalice postupuje proti článkům Ústavy, její Listiny základních práv, když zneužívá parlamentu k rušení základního lidského práva na bezplatnou zdravotní péči, o tom svědčí i celkový rozsah diktovaných pokut a finančních sankcí za čerpání zdravotní péče. Každý pacient má být zatížen, a vůbec neudělá si to zopakovat, až pěti tisíci korunami těchto poplatků ročně, další platby v tu nepočítáte. Jde tu prokazatelně o masový postih nemocných v objemu řádově desítek miliard korun. Pokud by z nejrůznějších důvodů prostředky nyní vybírané na veřejné pojištění ke krytí bezplatné zdravotní péče nestačovaly, existuje jediné ústavně přípustné řešení, a tím je vhodnou formou uskutečněné doplnění prostředků veřejného pojištění. V žádném případě není přípustné, a je vysloveně neústavní a nezákonně takové jednání kohokoli včetně politikých stran, vlády, ale i poslanců a senátorů, které směřuje k omezení funkčnosti veřejného pojištění, z něhož se hradí bezplatná péče, a k zavádění poplatků za tuto péči a neoprávněných pokut za využívání ústavně zaručené zdravotní péče. Je velmi pravděpodobné, že protiučinné postupy ODS a ostatních stran vládní koalice i konkrétních osob, zejména ministra zdravotnictví Julinka a předsedy vlády Topolánka, se neodvážejí řídně šetřit žádný z příslušných orgánů právní ochrany. Přestože tu je neodkladná povinnost konat k obnovení chráněného ústavního práva občanů. Čekání až na nálezy politicky profilovaného Ústavního soudu v tak závažné kauze, troufám si tvrdit, prokazuje, že v České republice je rozhodování stran koalice

Revolution is in, revolution makes free!